

Bilder av yttre och inre landskap

Det är nuförtiden sällsynt med ett sådant drivande ickeföreställande måleri som Yvonne Swahns.

Hon målar i olja på duk och hänger sig åt automatismen och slumpen. Som i drömligt tillstånd skapar hon labrynter och mörka landskap av färg och av spåren av handens gester med penslars borst, skaft eller palettkniv. Först därefter synar hon resultatet och tar tag i det som träder fram: ett nätligt invecklat mönster, en fallande eller mjukt stigande rörelse, ett ljusspel som lockar.

Inget fäste ges till betraktaren som träder in i dessa poetiska labrynter.

I bilden tar man sig fram på egna villkor. Det är lätt att gå vilse: mörka mossars farliga gungfly suger i en bild, förföriska irrbloss förvirrar i en annan. I en tredje verkar världen ha fattat eld. Det finns dock målningar där gryningsljuset stiger med hopp och samförståndet mellan människor som liknas vid tvillingsjälar lovar gott för framtiden.

Antingen vi ser Yvonne Swahns bilder som yttre eller inre landskap råder där oftast en stor tystnad, ett välgörande , ja, läkande lyssnande för skeenden inuti och utanför en själv. Lustigt nog kan inbrytande ljud upplevas i någon målning där de likt korpars rop i den tysta skogen blir till färger och strukturer i bilden.

Kristina Mezei

Tvillingsjäl. Yvonne Swahn
målar inre och yttre landskap.
Foto: Kristina Mezei